



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA KUSHTETUESE  
УСТАВНИ СУД  
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 3 marta 2014. god.  
Br. ref.: RK 574/14

## REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI23/14

Podnosilac

**Društveno sportski, kulturni i ekonomski centar**

**Ocena ustavnosti presuda Posebne komore Vrhovnog suda, ASC-09-0101  
i ASC-09-0084 od 13. septembra 2012. god.**

### USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik  
Ivan Čukalović, zamenik predsednika  
Robert Carolan, sudija  
Altay Suroy, sudija  
Almiro Rodrigues, sudija  
Snezhana Botusharova, sudija  
Kadri Kryeziu, sudija i  
Arta Rama-Hajrizi, sudija

#### Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Društveno sportski, kulturni i ekonomski centar u Prištini, (u daljem tekstu: Podnosilac), zastupljen od strane vršioca dužnosti direktora g. Bajrama Uke.

## **Osporena odluka**

2. Podnosilac osporava presude Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: PKVS), ASC-09-0101 i ASC-09-0084 od 13. septembra 2012. god., uručene podnosiocu 28. septembra 2012. god.

## **Predmetna stvar**

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti presuda PKVS, ASC-09-0101 i ASC-09-0084 od 13. septembra 2012. god. Gorenavedenim presudama PKVS je naloženo podnosiocu da nadoknadi materijalnu štetu šesnaest (16) tužilaca, izazvanu požarom u prostorijama podnosioca u Prištini.
4. Pored toga, podnosilac traži od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremenu meru, obustavljajući izvršenje presuda PKVS, sve dok Sud ne donese odluku.

## **Pravni osnov**

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 27. i 47. Zakona i pravilima 54, 55. i 56. Poslovnika o radu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

## **Postupak pred Sudom**

6. Dana 7. februara 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 7. februara 2014. god., predsednik je odlukom GJR. KI23/14, imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom KSH. KI23/14, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
8. Dana 7. februara 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
9. Dana 10. februara 2014. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

## **Pregled činjenica**

10. Dana 25. februara 2000. god., požar se dogodio u prostorijama podnosioca (Društvenog sportskog, kulturnog i ekonomskog centra) u Prištini.
11. U periodu između 2004. i 2005. godine, šesnaest (16) tužilaca je podnelo svoje tužbe PKVS, tražeći odštetu od podnosioca, za robu koja se nalazila u magacinima koje su oni iznajmili, koja je uništena požarom.
12. Dana 13. septembra 2012. god., prema presudama Žalbenog veća PKVS (ASC-09-0101 i ASC-09-0084) "dana 18. avgusta 2006. god., PKVS (brojevi presuda su nepoznati), donela je pojedinačne presude u ovim slučajevima, proglašavajući u principu prvog okrivljenog odgovornim za štetu koju su tužiocima pretrpeli i dalje odlučilo da će se imenovati komisija za likvidaciju od

*strane Kosovske povereničke agencije koja će utvrditi konačni iznos štete koju su pretrpeli tužioci.“*

13. Štaviše, Žalbeno veće smatra da *“dana 7. septembra 2007. god., PKVS je obavješteno da Veće nikad nije imenovano i na osnovu zahteva tužilaca, odlučeno je da se imenuje veštak koji će oceniti iznos štete, praćeno dodatnim presudama za svaki slučaj.“*
14. Dana 18. februara 2009. god., Kosovska agencija za privatizaciju izrazila je nameru da se priključi tužbi na strani podnosioca pred PKVS.
15. Dana 15. oktobra 2009. god., Sudsko veće PKVS u spojenim slučajevima pet (5) tužilaca (SCC-05-0080, SCC-06-0029, SCC-06-0470, SCC-06-0482 i SCC-06-0524), naložilo je podnosiocu da plati nadoknadu za materijalnu štetu.
16. Dana 29. oktobra 2009. god., Sudsko veće PKVS u spojenim slučajevima jedanaest (11) tužilaca (SCC-04-0011, SCC-04-0012, SCC-04-0098, SCC-04-0116, SCC-04-0121, SCC-04-0199, SCC-04-0028, SCC-05-0067, SCC-05-0072 i SCC-05-0073) naložilo je podnosiocu da plati nadoknadu za materijalnu štetu.
17. Sudsko veće PKVS je u svojim presudama odlučilo *“da tretira“ tužbu KAP kao protiv - tužbu. Sudsko veće je odbacilo tužbu kao neosnovanu“.*
18. Podnosilac je uložio žalbu na presude Sudskog veća Posebne komore, tvrdeći da su gorenavedene presude zahvaćene bitnim povredama Zakona o parničnom postupku. Podnosilac se žalio i na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.
19. Dana 18. septembra 2012. god., Žalbeno veće PKVS, (presude ASC-09-0101 i ASC-09-0084) delimično je usvojilo žalbu uloženu od strane podnosioca, dok su presude Sudskog veća od 15. oktobra i 29. oktobra 2012. god., preinačene tako da je iznos, naložen podnosiocu za plaćanje, smanjen.
20. PKVS, nalazi da:

*[...]*

*“U vreme kada se požar desio, nisu postojale specijalizovane kompanije koje bi davale osiguranje za robu na Kosovu i takve kompanije su se stvorile tek nakon 5. oktobra 2001. god., kada je proglašena Uredba UNMIK-a br. 2001/25. Odgovornost Društvenog sportskog, kulturnog i ekonomskog centra u Prištini stoga nije narušena, i pored toga što tužioci nisu osigurali robu u skladu sa ugovorom.“*

*“Na osnovu prvog stava člana 376.2. Zakona o obligacionim odnosima potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za tri godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za lice koje je štetu učinio. Kako u vreme požara nije bilo jasno ko je bio prekršilac, razumno je da se umesto toga koristi opšti rok od pet godina, kao što je propisano u drugom stavu.“*

21. Dana 18. oktobra 2012. god., podnosilac, tvrdeći pogrešnu primenu materijalnog prava u presudama Apelacionog suda (ASC-09-0101 i ASC-09) podneo je zahtev za reviziju PKVS. Međutim, prema podnosiocu zahteva, ovaj zahtev još uvek nije prosleđen Vrhovnom sudu na razmatranje.

### **Navodi Podnosioca**

22. Podnosilac tvrdi da su presude PKVS povredile njegova prava garantovana Ustavom, odnosno član 24 [Jednakost pred Zakonom] u vezi sa članom 7 Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: EKLJP), član 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] u vezi sa članom 6. i 13. EKLJP, član 32 [Pravo na Pravno Sredstvo] u vezi sa članom 8. EKLJP i član 41 [Pravo na Pristup Javnim Dokumentima].

23. U tom smislu, podnosilac tvrdi sledeće:

[...]

*“Bilo mu je uskraćeno pravo na pristup javnim dokumentima, jer mu nije dozvoljeno da pred Posebnom komorom podnese policijski izveštaj u kome se navodi da je požar bio slučajan i da je uzrok nesreće još uvek nepoznat.“*

[...]

*“Da PKVS, time što ne podnosi zahtev za reviziju Vrhovnom sudu, sprečava podnosioca da iscrpi sva pravna sredstva i time je povredila Zakon o parničnom postupku, Zakon o Specijalnoj komori Vrhovnog suda i Zakon o obligacionim odnosima, član 21. i 22. Zakona o sudovima, jer Vrhovni sud ima isključivu nadležnost da se bavi vanrednim pravnim sredstvima podnetim na odluke redovnih sudova.“*

### **Prihvatljivost zahteva**

24. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

25. Sud se poziva na član 49. Zakona, koji propisuje:

*“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku (...)”.*

26. Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1) b) Poslovníka, koje propisuje da:

*“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:*

*...*

*b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu ...”.*

27. Pod ovim okolnostima, Sud primećuje da su presude koje osporava podnosilac od 13. septembra 2012. god., uručene podnosiocu 28. septembra 2012. god., dok je zahtev podnet 7. februara 2014. god., a trebalo je da bude podnet ne kasnije od 28. januara 2013. god.
28. Dakle, Sud smatra da zahtev podnosioca nije u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika, jer je podnet nakon više od godinu i po dana od dana kada su uručene osporene presude.
29. Dakle, Sudu smatra da je zahtev van roka.
30. Sud podseća da je svrha roka od četiri meseca prema članu 49. Zakona i pravilu 36 (1) b) Poslovnika da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se predmeti koji pokreću ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da ranije odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi slučaj O'Loughlin i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 23274/04, ESLJP, odluka od 25. avgusta 2005. god.).
31. U odnosu na tvrdnju podnosioca u vezi sa pokušajem da "iscrpi sva pravna sredstva" i da se njegov zahtev za reviziju zadržava od strane PKVS, Sud primećuje da član 10. stav 14 Zakona o Specijalnoj komori Vrhovnog suda, propisuje: "*Sve presude i odluke žalbenog veća su konačne i na njih se ne mogu uložiti dalje žalbe.*" Prema tome, podnosilac je mogao da podnese svoj zahtev Sudu u roku od četiri meseca od dana kada su mu presude Žalbenog veća PKVS uručene.

### **Zahtev za privremene mere**

32. Podnosilac traži od Suda "*da donese odluku o uvođenju privremenih mera sve dok Sud ne oceni ustavnost presuda ASC-09-0101 i ASC-09-0084 od 13. septembra 2012. god., kako podnosilac ne bi platio nadoknadu u iznosu od 2.770.000 plus navedenu kamatu, koja je ekstremno visoka uzimajući u obzir da je Osnovni sud u Prištini doneo nalog E. br. 341/2013 od 31. januara 2014. god., o izvršenju presuda PKVS.*"
33. Osim toga, podnosilac tvrdi da će "*izvršenje gorenavedenih presuda izazvati finansijske poteškoće za podnosilac i eventualno izazvati privatizaciju preduzeća ako se ne uvedu privremene mere.*"
34. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 55 (4) Poslovnika, koje propisuje:  
*"(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;*  
*(b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera.*

(...)



*Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva”.*

35. Kao što je gore navedeno, zahtev je neprihvatljiv. Dakle, ne postoji *prima facie* slučaj za uvođenje privremenih mera. Stoga, zahteva za privremene mere je odbijen.

### **IZ TIH RAZLOGA**

Ustavni sud u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) b) i 55 (5) Poslovnika, dana 10. februara 2014. god., jednoglasno

### **ODLUČUJE**

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremene mere
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4. Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

**Sudija izvestilac**



Snezhana Botusharova



**Predsednik Ustavnog suda**



Prof. dr Enver Hasani